

[Pia Kjærsgaard]

ning fra det konsortium, der byggede Lynetten. Københavns Kommune, der administrerer renselanlægget Lynetten, har tilsyneladende totalt overset en klar skriftlig overenskomst, den selv havde indgået med konsortiet om forældelsesfristen – underskrevet den 10. maj og den 12. juni 1985.

Det må da være utænkeligt, at de i Københavns Kommune ansatte jurister og embedsmænd og den politiske ledelse ikke har været bekendt med denne forældelsesoverenskomst. En erstatningssag, der nærmer sig de 100 mio. kr., og som har verseret i årevis, må da have været drøftet utallige gange.

At så en forsømmelig advokat tabte sagen på gulvet, gør vel ikke Københavns Kommune som økonomisk administrator ansvarsfri. Denne sag har stor principiel betydning med hensyn til de fælleskommunale virksomheders medlemskommuners mulighed for at få placeret et ansvar og eventuelt få erstatning fra den kommune, der mod betaling har påtaget sig det administrative ansvar. Der henvises til artikler i Ekstra Bladet den 14. marts 1990, Berlingske Tidende den 27. marts 1990 og Morgenavisen Jyllands-Posten den 28. marts 1990.

Svar (13/11 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Efter § 48 i lov om Københavns Kommunes styrelse kan jeg som tilsynsmyndighed over for Københavns Kommune anlægge erstatningssag mod et medlem af borgerrepræsentationen eller magistraten, som er ansvarlig for, at kommunen er påført et tab.

Det falder derimod uden for Indenrigsministeriets tilsyn at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for at gøre erstatningsansvar gældende mod kommunalt ansatte i anledning af eventuelle fejl eller forsømmelser i tjenesten, som måtte have påført kommunen et tab. Dette spørgsmål henhører under kommunen som arbejdsgiver.

Det fremgår af de dagbladsartikler fra marts i år, som der er henvist til i spørgsmålet, at Lynettefællesskabet, der administreres af Københavns Kommune, er blevet påført et milliontab som følge af en advokatfejl i forbindelse med en forældelsesfrist. Således som sagen var refereret i dagspressen, gav sagen mig ikke anledning til at antage, at der forelå ansvarspådragende handlinger eller undladelser, som ville

kunne danne grundlag for et erstatningssøgmål mod medlemmer af borgerrepræsentationen eller magistraten.

Dette er fortsat min opfattelse, og jeg finder derfor ikke grundlag for at gennemføre en undersøgelse heraf.

Spm. nr. S 149

Til *sundhedsministeren* (8/11 90) af:

Ole Espersen (S):

»Hvornår påtænker ministeren at fremsætte lovforslag vedrørende lægers og patienters retstilling i forbindelse med behandling af patienter, som ikke ønsker udsigtsløs livsforlængende behandling?«

Svar (14/11 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som det fremgår af justitsministerens besvarelse den 13. september 1990 af spørgsmål nr. S 1183, har Sundhedsministeriet i forbindelse med de videre overvejelser vedrørende betænkning nr. 1184/1989 om afkald på livsforlængende behandling (livstestamenter m.v.) bedt Sundhedsstyrelsen om en udtalelse over betænkningen, herunder også en vurdering af konsekvenserne ved en eventuel gennemførelse af betænkningens lovforslag.

Først når Sundhedsstyrelsens udtalelse foreligger – hvilket vil ske i nærmeste fremtid – vil der blive taget stilling til det videre arbejde med betænkningen. Der skal herunder tages stilling til, om der inden fremsættelsen af et eventuelt lovforslag skal iværksættes en bred høring over betænkningen.

Spm. nr. S 153

Til *udenrigsministeren* (8/11 90) af:

Johs. M. Olsen (V):

»Kan den danske regering over for EF støtte bestræbelserne for at opnå en færøsk frihandelsaftale, hvis forhandlinger på administrativt niveau i første omgang slår fejl?«

Begrundelse

Det er af den største betydning for Færøerne at opnå en frihandelsaftale med EF. Færøernes manglende associering til EF vil i fremtiden skabe stadig større vanskeligheder, når det øvrige Europa integreres.